

Słodki nektar niedoścignego pojazdu *Dziamjang Khjentse Ciekji Lodro Rinpocze*

Pokłon Lamie i opiekunowi Mandziuśriemu!

Jedna myśl o Tobie rozprasza nieprzenikniony
Mrok ułudy w przestworze umysłu.
Drogocenna skarbnico wiedzy, Wadźra Klingo,
Biję czakrą szczęśliwości do Twych stóp.

Choć głębokie i obszerne traktaty mahajany
Nie przenikły do mego ciasnego umysłu,
Ośmielony duchowym światłem niedoścignego pojazdu,
Będę tu powtarzał słowa dawnych uczonych i adeptów.

Od czasu bez początku tego oceanu istnienia,
Nieświadomi faktycznego stanu własnej Natury Buddy,
Pierwotnie wolnej sfery rzeczywistości, błądzimy w samsarze
Spętani swoimi karmicznymi i emocjonalnymi zaciemnieniami.

Dziś, dzięki dokonany niegdyś dobrym czynom,
Mamy doskonałą pozycję w wyższych światach, podstawę wyzwolenia,
Cenne ludzkie ciało z jego wolnościami i możliwościami,
Lepsze od fortuny potężnych bogów, Brahmy, Śiwy i Indry.

Zaprzepaszczenie tej okazji zwlekaniem do ostatniej fazy
Cyklu narodzin, starzenia się, choroby i śmierci,
Byłoby niepowetowaną stratą i niewysłowioną tragedią,
Trzeba więc natychmiast zabrać się do praktyki Dharmy.

Kiedy ciągle dajemy się zwodzić ośmiu doczesnym sprawom
I zmysłowym rozkoszom, nasze życie przypomina lampkę,

Która zaraz bezpowrotnie się wypali
Bez żadnych szans na ratunek i pomoc.

Wpój sobie pragnienie ucieczki przed uwarunkowaniem
I przekonanie, że wszelkie światowe bogactwa,
Jakie mógłbyś zdobyć, są iluzoryczne i ulotne,
Pozbawione realnego bytu i jakiegokolwiek znaczenia.

Każdy bogacz będzie cierpieć,
Nieuchronnie zapadając na chorobę przywiązania,
Do którego przyplączą się jeszcze pycha i zazdrość.
Porzuć więc to uwikłanie, źródło setek nieszczęść,
I bądź zadowolony, mając niewiele pragnień i potrzeb.

Między najwyższym niebem a dnem piekieł
Nie znajdziesz odrobiny prawdziwego szczęścia.
Trzeba widzieć, jak bezustannie spadają na nas razy
Trzech rodzajów cierpienia i wyzbyć się złudzeń.

Wszystko, co żyje, po prostu musi umrzeć,
A co zostało zebrane, z czasem wyczerpać.
Co wyniesiono, nieuchronnie upadnie,
Co się zeszło, siłą rzeczy będzie rozłączone.

Rozpamiętuj bez końca, jak wszystko, dosłownie wszystko,
Chwiejne i nietrwałe, na naszych oczach marnieje i gaśnie.
Skoro życie jest ulotne bardziej od bańki na wodzie,
Nie przesadzaj ze snuciem planów.

Każde miejsce w sześciu światach samsary
Skazuje na ból jak gorejący krater czy wyspa kanibali.
Widząc to, trzeba naprawdę starać się uciec z nich
Ścieżką wiodącą do prawdziwego Wyzwolenia.

Każda rzecz zależy od przyczyn i warunków.
Przeświadczeni o nieomyślności procesu
Bezustannej wzajemnej zależności wszystkich zjawisk,
Musimy miarkować swoje postępowanie jego skutkami.

Prawda przyczyny, karmy i mentalnych splamień,
Przynosi rezultat, prawdę cierpienia.
Wygaśnięcie to urzeczywistnienie szlachetnych,
Które wymaga praktykowania ścieżki.

Przyjmij schronienie w Trzech Klejnotach, uzbrój się
W przekonanie, wiarę i ufność, zapewniając wsparcie ślubowaniom.
Obudź w sobie bezinteresowność, szlachetne zamiary
I drogocenną bodhicittę, zapewniając korzeń ścieżce mahajany.

Zobacz we wszystkich istotach w bezmiarze przestrzeni
Własne matki i ojców z minionych żywotów.
Rozpamiętuj dobroć, jaką ci okazywali,

Ćwicz umysł, wymieniając siebie na innych,
Wywdzięczaj się rodzicom z sześciu światów.
Odetnij u korzenia chwast samolubstwa.
Wypełń skłonność do zabiegania tylko o własne szczęście.
Poświęć ciało, mowę i umysł prawości i służbie innym.

Wolny od przywiązania, pomny iluzoryczności,
Łącząc zręczne metody z mądrością,
Zawsze wystrzegaj się nieprawości,
Gromadź zasługę i nieś pomoc innym.

Prowadź istoty przy pomocy sześciu doskonałości,
Ostoi działania Bodhisattwy, oraz czterech sposobów przyciągania.
Uzbrojony w głęboką mądrość, przekraczaj ograniczenia istnienia i wygaśnięcia,
Rwąc na strzępy sieć dwojakich zaciemnień.

Przenikliwa mądrość, która widzi brak samoistności,
Zaczyna się od teorii, studiów i rozmyślań,
Potem jest doświadczeniem wymagającej wysiłku medytacji,
By wreszcie stać się rozstrzygającym, bezpośrednim, naturalnym urzeczywistnieniem.
W tym momencie pęka skorupa nieświadomości
I mrok rozświecła światło mądrości.

W przypadku wadźra pojazdu,
Szybkiego, wolnego od znoju i bogatego w metody,
Ci o najwyższych możliwościach winni skupić się na nich.
Ścieżki trzech zewnętrznych tantr są nieco wolniejsze,
Studuj więc i praktykuj wewnętrzne – ojcowskie, matczyne, niedualne –
Które przemawiają do ciebie najbardziej.

Przyjmij od autentycznego wadźra mistrza abhiszekę
Bezdennej mandali i od tej chwili
Traktuj z oddaniem wszystko, co czyni nauczyciel,
Który ma być dla ciebie nieodłączny od Wadźradhary.
Ta wizualizacja i praktyka jest esencją ścieżki.

Jeśli złamiesz samaja, spłoniesz w piekielnym ogniu,
Za to utrzymując zobowiązania, nawet bez medytacji
Osiągniesz wyzwolenie w ciągu siedmiu lub szesnastu żywotów.

Praktykując czy to procesy stwarzania, czy spełniania,
Musisz być pewny poglądu, który jest sercem wszystkiego.
W tym celu badaj esencję jasno i wyraźnie widocznego umysłu
Przy pomocy przenikliwej inteligencji.
Analizowanie nie zda się tu na nic z uwagi na brak dostrzegalnych cech.
Poza pojęciowymi wyobrażeniami kryje się całkowity spokój, dharmadhatu.
To nie jest jałowa, pusta próżnia,
Tylko naturalna jasność, ostateczna i nieuwarunkowana,
Niezmienna, nieznaną braku i nadmiaru, dodawania i ujmowania,
Którą urzeczywistnia bezpośrednio nasza własna naga świadomość.

Z błogosławieństwem Lamy poświęć tej metodzie regularne sesje.

Bez tego ścieżki będą czcze i puste niczym pień bananowca
I nie zdołasz nimi odciąć korzenia uwarunkowanego bytu.
Wiedz, że zgłębienie tajemnicy umysłu,
Jest jedyną drogą i intencją Buddów trzech czasów.

I tak, na ścieżce stwarzania z abhiszeki wazy,
Zobacz, jak w przypadku odbicia księżyca, jedność przejawiania i pustości,
Budując wyobrażenie formy naturalnej wielkiej szczęśliwości.

Na ścieżce abhiszeki tajemnej oczyszcza się mowę i wiatry.
Dzięki wyteżeniu pozostawania w bezruchu oraz wiązania i kontrolowania
Rozbiegane energie zostają sprowadzone do kanału centralnego
I ustabilizowane tam niczym drogocenny klejnot.

Kontrolując wiatry w jodze subtelnych esencji,
Wstępie do abhiszeki wiedzy-mądrości,
Opanuj powstawanie i odwracanie w czterech czakrach oraz,
Sprowadzając do nich esencję praktyką w zjednoczeniu,
Rozluźnij węzły w kanałach, wzmocnij subtelne wiatry i esencje
Oraz pomnóż żywotne siły podsycane sięganiem nieśmiertelności
Przed ostatecznym urzeczywistnieniem pułapu Wadźrasattwy.

Więńcząc tę czystą obrazującą mądrość,
Porusz fale czwartej abhiszeki.
Skup się na praktyce trzech nieobecności i naturalnego spoczywania.
Urzeczywistnienie nieskalanej współpowstałej mądrości pierwotnego stanu,
Wadźra bezmiaru, który jest jak środek nieba,
Rozprasza całą ułudę trzech sfer
I przynosi pełne Przebudzenie, esencję mądrości dharmakaji,
W której trzy kaje są absolutnie nierozłączne,
Zawsze, wszędzie i samorzutnie darząc wyzwoleniem innym istotom.

Na każdym etapie studiuj słowa uczonych i spełnionych,
Aby upewnić się i ustrzec przeszkód.
Nigdy, przenigdy nie trać oddania dla Lamy.
Bez ustanku stapiaj umysł z jego mądrością i przyjmuj abhiszeki.
Naprawiaj samaja przy pomocy uczt ofiarnych, dokonania i recytacji,
Katalizatorów wszystkich stopni stwarzania i spełniania.

Bądź zawsze uważny, czujny, sumienny
I strzeż otrzymanych ślubowań jak żrenicy oka.

Jeśli wyrzeczenie, bodhicitta i autentyczny pogląd
Będą się nawzajem wspierać, szybko osiągniesz postępy.
Stając się ścieżką, Dharma rozproszy ułudę,
Ta zaś rozbłyśnie prawdziwą mądrością.

Wszystkie czyste Nauki Buddy
W tej krainie śnieżnych gór służą jednemu.
Staraj się przeto widzieć czysto każdą tradycję.
Pielęgnuj szczerze i prawdziwe współczucie wobec wszystkich istot.
Dedykuj wszelką zasługę i módl się w szlachetnych intencjach.

Zawsze rób, co możesz, dla pożytku Nauk i istot.

W tej epoce upadku, w której żyje się krótko i wiele choruje,
Współczucie Guru Padmasambhawy
I Szlachetnej Tary mają szczególną moc,
Módl się więc i przywołuj ich mądrość w intencji swojej i innych.
Nie ustawaj w zanoszeniu modłów o dobro Tybetu.

Przykładając się do praktyki
Stwarzania i spełniania Kheczari Naropy,
Wizji, będącej owocem błogosławieństw,
Których linia nie doznała żadnego uszczerbku,
Zwieńczenia obszernych i głębokich pouczeń
Sakjapów, Panów wszech Nauk,
Bez trudu wypełnisz oba cele.

Wzniosły pan Kangjurpa
Zwrócił się z melodyjną prośbą
O radę i świadectwo
Zrodzone z osobistego doświadczenia,
Którego niestety nie mam,
Całe życie przejadając tylko datki.
Nie chcąc jednak w niczym uchybić,
Ciekji Lodro, prostak najdalszy od Dharmy,
Sięgnął po słowa Szlachetnych, z których sam nie czynił użytku,
I spisał to w trzeciej radości trzeciego miesiąca roku wodnego smoka,
Dedykując wszelką zasługę wszystkim istotom
I licząc, że komuś to posłuży. Prawość!

Sarwa mangalam.

Przekład na język polski: Adam Kozieł